U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **E. G.,** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 5. 2012, čj. OAM-136/LE-LE18-NV-2012, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 6. 2012, čj. 2 A 35/2012 – 15,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 24. 5. 2012, čj. OAM-136/LE-LE18-NV-2012, nepovolilo žalobci vstup na území České republiky na základě § 73 odst. 4 písm. c) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu).

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze, který ji rozsudkem ze dne 21. 6. 2012, čj. 2 A 35/2012 – 15, zamítl.

[3] Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku městského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s.

[4] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval splněním podmínek řízení, mimo jiné tím, zda kasační stížnost byla podána v zákonné lhůtě, neboť pouze tak mohla být meritorně projednána.

[5] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

[6] Z předloženého soudního spisu vyplývá, že kasační stížností napadený rozsudek městského soudu byl stěžovateli doručen v pondělí dne 2. 7. 2012. Lhůta pro podání kasační stížnosti tudíž uplynula v pondělí dne 16. 7. 2012. Stěžovatel ovšem podal kasační stížnost k poštovní přepravě až dne 30. 7. 2012, tedy po marném uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti.

[7] Jelikož byla kasační stížnost podána opožděně, Nejvyšší správní soud ji podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení § 120 s. ř. s. odmítl.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 29. října 2012

JUDr. Jan Passer
předseda senátu